

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

LXVII. Metropolitanus iure metropolitico causas audire non potest, nisi per appellatione[m] ad eum defera[n]tur. Si vero legatus fuerit, vniuersas causas legationis obtentu, licet ad eum per ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1179.

ce nuntiari, vt si qui de hoc ipsum archidiaconum accusare voluerint, eum secundum iuris ordinem coram vobis accusent, & nisi comparuerint, qui de homicidio illo eum velint impetere, causam conuocatis partibus audiatis, & sublato appellationis obstaculo, debito fine terminetis. Si vero publica & manifesta denuntiatione facta, infra quadraginta dies accusator non apparuerit, vel etiam in probatione defecerit, prædicto archidiacono secundum quantitatem infamiae, qua laborat, purgationem canonicam imponatis: & ea præstita & recepta, ipsum a nota infamiae, contradictione & appellatione cessante, absolutum publice nuntietis, & faciatis absolutum haberi.

CAP. LXVI.

Idem vniuersis Suffraganeis Cantuariensis ecclesiae.

Cum non ignoretis B. venerabilem fratrem nostrum Cantuariensem archiepiscopum vobis non solum metropolitico, sed etiam iure legationis præesse, mirabile satis est, quod quidam vestrum (sicut audiimus) asseuerare præsumunt, quod idem archiepiscopus nullam causam de episcopatibus vestris, siue iure legationis, siue metropoleos, audire debeat, nisi per appellationem factam ad ipsum. Sane licet forte metropolitico iure non debeat causam audire de episcopatibus vestris, nisi ad eum per appellationem deferatur, legationis tamen obtentu vniuersas causas de ipsis episcopatibus, quæ per appellationem vel querimoniam aliquorum perueniunt ad audientiam suam, audire potest & debet, sicut cui in prouincia sua vices nostras gerere comprobatur. Mandamus itaque vobis atque præcipimus, quatenus causas, quæ de episcopatibus vestris ad eundem archiepiscopum perferuntur, eius iudicio relinquatis: nec quemlibet clericum aut laicum vestræ iurisdictionis de cetero deterrere vel impedire tentetis, quo minus causas suas ad præfatum archiepiscopum, si voluerint, possint transferre.

CAP. LXVII. *Clemens III. Saguntino episcopo.*

Peruenit ad nos, quod in episcopatu tuo sæpe contingat, quod a laico enormis & intolerabilis iniuria clerico, multis adstantibus & videntibus, inferatur, vt plebe præ-

Ccccc iiij

fente in ecclesia, eam diabolicæ fraudis instinctu accidit horribiliter humano perfundi sanguine: & ob hoc iniuriantes in causam tracti, negant se tantum facinus commisisse; & cum læsus illatam sibi iniuriam, eorum testimonio qui præsentibus extiterunt & viderunt, probare desideret, ipsimet, licet veritatem cognouerint, contemnunt veritati testimonium perhibere. Sicque fit, quod ecclesiastica iustitia deperit, & ordo clericalis vilescit. Accidit etiam, quod cum plures frequenter in clericos temere violentas manus iniiciant, ad sedem apostolicam plurimis nequeunt obstaculis laborare. Et quia super his tua nos fraternitas duxit consulendos, tuæ consultationi taliter respondemus, quod hi qui de rebus ecclesiasticis nolunt testimonium perhibere, si alias veritas nequiverit elici, ad id sunt per ecclesiasticam censuram compellendi. Si vero clerici passi iniuriam, veritatem forte aliquorum testimonio nequiverint comprobare, licet iuxta rigorem Canonum vnus testimonio non sit standum, tamen iuxta consuetudinem Romanæ ecclesiæ, propter reuerentiam clericalis ordinis, ipsorum iuramento fidem volumus adhiberi. Illos autem qui valetudine præpediti, pro absolutionis beneficio ad sedem apostolicam nequeunt laborare: recepto ab eis sicut moris est iuramento, poteris absoluere, ita quod sanitati pristina restituti, apostolico se conspectui repræsentent. Sexui vero femineo & pueris ac senibus super hoc satis te credimus posse libere dispensare. Ecclesias insuper quæ sanguinis vel seminis sunt effusione pollutæ, ciuitatis clericis conuocatis, cum processione & aquæ benedictæ adspersione, prout in ordinario habetur adscriptum, poteris emundare. De his etiam, qui clericis non enormem, sed modicam, vel leuem iniuriam irrogauerint, tuæ fraternitatis arbitrio duximus relinquendum.

Hæc in decret. tit. 3. adscribuntur Innocentio III. ubi quedam aliter leguntur.

SEDES apostolica consuevit exhibere se petentibus liberalem; sed quidam eius gratia nequiter abutuntur, dum quod ipsa de benignitate concedit, ipsi ad malignitatem retorquent. Quidam igitur volentes malignari, in commissionibus minores personas propriis nominibus expriment, maiores vero & digniores specialibus vocabulis non designant: sed eas in generalitate inuolutas comprehen-